

1,040 Rbd. 93 St.", og ligeledes den sidste Post paa denne Konto „Bedligeholdelsen af Postforbindelsen med Udlandet ved 2de Dampskibe mellem Kjøbenhavn og østersøiske Havne“ udgaae. Ved den sidste Post er tillige en anden Grund hertil, nemlig den, at Summens Anvendelse ikke har svaret til, hvad der er bevilget gjennem Finantsloven og Tillægsbevillingsloven. Der var nemlig opført til Bedligeholdelsen af Postforbindelsen med Udlandet ved 2de Dampskibe mellem Kjøbenhavn og østersøiske Havne en vis Sum, men det er blevet oplyst, at Regjeringen har seet sig i den Nødvendighed at holde ikke alene 2de Dampskibe, men at holde flere Dampskibe mellem Kjøbenhavn og de østersøiske Havne, og desuden er der ogsaa fremkommen en høj Grad af Sandsynlighed for, at Regjeringen har benyttet disse Dampskibe ikke alene til Postforbindelse med Udlandet, men ogsaa til Postforbindelser med forskellige Havne i Indlandet. Det er meget muligt, at det har været overordentlig hensigtsmæssigt, at Regjeringen har gjort dette, men ialfald maatte den i denne Anledning have Decharge, og en saadan synes først passende at kunne finde Sted ved selve Regnskaberne Revision. Der er endnu nogle andre Grundsatninger, som Udvalget har søgt at gjøre gjældende ved Behandlingen af denne Lov, men da der først bliver Spørgsmaal herom, naar der bliver Tale om de næste §§ 2 og 3, og den ærede Formand kun har sat § 1 under Behandling, saa skal jeg tillade mig at opsætte at udtale mig herover, indtil disse sidstnævnte Paragrapher foreligge til Forhandling.

Nothe: Det ærede Thing vil af Udvalgets Betænkning see, at jeg for mit Vedkommende ved de Forhandlinger, der have fundet Sted i Udvalget, ikke har kunnet finde mig overbevist om, at de Ansøuelser, jeg udtalte ved Sagens 1ste Behandling, — nemlig, at det vilde være ubetimeligt, nu at tage en endelig Bestemmelse om de Spørgsmaal, der foreligge til Afgjørelse i det omhandlede Lovudkast — ere urigtige. Jeg er derfor vel fuldkommen enig med de øvrige af Udvalgets Medlemmer deri, at der for Tiden ikke er Anledning til at foretage nogen Forandring i det

nærværende Lovforslag, hvorved det allerede nu blev bestemt udtrykt, at Regjeringen ikke burde afholde de omhandlede Udgifter. Jeg er ogsaa enig med Udvalget, forsaavidt det har indstillet, at adskillige af de Poster, der ere nævnte her i Lovforslaget, skulle gaae ud. Men jeg gaaer i saa Henseende, som jeg alt har ytret, noget videre, idet jeg antager, at Spørgsmaalet overhovedet ikke nu kan afgjøres med tilstrækkelig Grundighed og Hensigtsmæssighed. Det Første, hvorved det forekommer mig, at man i saa Henseende bør holde fast, er det Begreb, som jeg mener der ligger til Grund for en Finantslov. Efter Grundloven skal nemlig Finantsloven altid gives forud for det følgende Finantsaar, og der siges udtrykkelig, at ingen Udgifter maae finde Sted, som ikke ere hjemlede i Finantsloven. Dette udeslukker nu ikke, som den ærede Ordfører ogsaa har ytret, at der, naar Rigsdagen er samlet i selve Finantsaaret, og det viser sig, at der ere Foranstaltninger, som kunne ansees hensigtsmæssige, medens der dertil ikke er bevilget de fornødne Summer i selve Finantsloven, da kan forelægges en Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven, hvilken da nærmest kommer til at gjælde for den Deel af Finantsaaret, der endnu staaer tilbage. Men naar Finantsaaret er udløbet, saa kan jeg ikke indsee, at man consequent kan komme til for det første løbne Aar at give en Finantslov, der efter Grundlovens § 52 skal gaae ud paa at bevilge Summer, som skulle udgives i et følgende Aar, eller at man dermed kan fyldestgjøre § 52, naar den siger: „Ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i Finantsloven.“

Det er det Karakteristiske ved det her foreliggende Lovforslag, at der ikke er Spørgsmaal om Udgifter, som skulle finde Sted, men om Udgifter, der allerede have fundet Sted. Thinget har det altsaa ikke ved sit Votum i sin Magt at staae disse Penge, der allerede ere udgivne af Statskassen, tilbage i den igjen uden ved at gjøre Finantsministeren personlig ansvarlig derfor (Hør). Det er en saa vigtig Sag, at jeg tror, at det ikke bør finde Sted uden efter den alleromhyggeligste og nøiagtigste Undersøgelse (Hør!). Nu vil jeg slet ikke nægte, at det Udvalg, Thinget vil nedsette i dette